

nočníček

nepravidelný noční plátek Pepy Streichla č. 2 / únor 2013

Úvodem. Za okny konečně zima jak má být, sníh a mráz. A k tomu ve městě smog. Kdo by se hnal ven. A tak sedím u compu a píšu úvod k Nočníčku. Prohrabuji se v mailech, které jsem dostal jako odezvu na první číslo po tříleté pauze. A trochu bilancuji. Vůbec první číslo Nočníčku v roce 2009 jsem rozesílal asi pětistovce svým mailových přátel. A poslední číslo, které vyšlo před pauzou, Nočníček 12/2009, jsem už posílal asi na čtyři tisíce pět set mailových adres. Někteří přátelé a kamarádi psali, že Nočníček dále přeposílají svým kamarádům, a tak si myslím, že ten můj plátek přečetlo snad pět tisíc čtenářů.

Pěkné číslo, na které jsem hrdý. Pak ale přišla ona tříletá pauza, v níž Seznam.cz trochu změnil svůj mailový obraz, a párkrát jsem dělal pořádek v kontaktech, abych se neztrácel ve vyhledávání kontaktů, na které jsem posílal občasné zprávy nebo jen komunikoval. Podle mě nynější vyhledávání v kontaktech na mailu Seznamu je horší než bylo. Teď prostě musím klikat víckrát. Asi jsem tu inovaci nepochopil, a tudíž ji neumím využít. Ale nebudu se vymlouvat, chci tím jenom říct, že zbylo kolem šesti stovek adres, na které jsem nasměroval první Nočníček letošního roku, a do dnešního dne jsem dostal žádost dalších pětasedmdesáti známých o znovuzasílání. Přiznám se i k negativním mailům. Teda k jedinému negativnímu mailu. Opravdu byl jediný, který si přál, abych ho tímto plátkem neobtěžoval. Tím bych chtěl poděkovat svým odběratelům a klidně mi napište, máte-li chuť, vaše názory a ohlasy na můj amatérský novinářský výtvar. Děkuji a mějte se fajn!

Foto: Marian Opletal (výřez)

první koncert 2013

První letošní koncert jsem sice odehrál už 12. ledna, ale byla to soukromá akce, kterou si jako novoroční setkání uspořádal jistý klub městských turistů. Veselá parta asi třiceti kamarádů. Vyberou si sobotu, nějaké město, kam dorazí v dopoledních hodinách vlakem nebo autobusem. Během dne navštíví nejznámější restaurace, kde chutnají pivní mok, a po takovéto prohlídce ve večerních hodinách odjíždějí domů do své domovské hospůdky, kde ohodnotí akci i nápoje. Takže moje první veřejné vystoupení, teda naše s duem Retro Blues, jsem odehrál až v novojičínském klubu Galérka v rámci scény Jazz Club. Moc dobře se hrálo, velmi kvalitní zvuk, příjemní pořadatelé i posluchači. Všem vřele doporučuji, návštěvníkům i muzikantům.

Foto: archiv Retro Blues

koncerty

**14. února
2013**

Ostrava

rock and roll club

Garage

20:00

křest CD Retro
blues

**11. března
2013**

Polsko

Gliwice

21:00

**12. března
2013**

Polsko

Zabrze

21:00

**3. dubna
2013**

Ostrava

divadlo A. Dvořáka

18:30

Pocta panu
Martinu Hiskému
(70 let)

**12. dubna
2013**

Ostrava

18:00

festival
Malá Ostrava

kolegové

bandaband

Bandaband (čti, jak píšem!) je muzika s duší, uvádí slogan na první stránce kapelního webu. Viděl a slyšel jsem je na koncertu ještě s ostravským „mouth“ harmonikářem Oskarem Krainou. V té době se věnovali hlavně bluesové muzice. Od té doby jsem byl divákem jejich koncertu asi třikrát a naposledy v roce 2011 na křtu jejich CD Zážitekomat. To už ale nebylo moc řečí o blues, i když pár bluesových písní na tomto koncertě zaznělo. Bandaband v současné době míří čím dál více k funku a k latině, o čemž napovídá i jejich poslední videoklip Po tobě jede (mimochodem v něm jsem si zahrál turistu). Mám dojem, že i hodně jiných kapel, které začínají bluesovou muzikou, v touze dělat koncertní show sklouzne často právě k funku a latině. Konečně u toho se dá přece jen tanečně kroutit více a lépe. Asi proto je čistě bluesových kapel tak málo. Ale to nevyčítám, jen konstatuji. V současné době Bandaband můžete vidět na koncertech v tomto obsazení: hlavní protagonista Martin Rek, jinak režisér České televize Ostrava, autor většiny muziky a textů, zpěv,

el. kytara a foukací harmonika, Vladislav Georgiev, výborný houslista a hlavní showman kapely (povoláním herec), Adam Rek – perkuse, Tomáš Zetek – saxofon, Karel Pech – baskytara, Pavel Švec – bicí a Jan Kavka – piano. Osobně znám z dřívějších dob hlavně Láďu Georgieva, kterého jsem viděl v některých špičkových ostravských kapelách a ve většině divadelních her na scéně ostravského loutkového divadla a Martina Reka, na něhož mám nezapomenutelný zážitek.

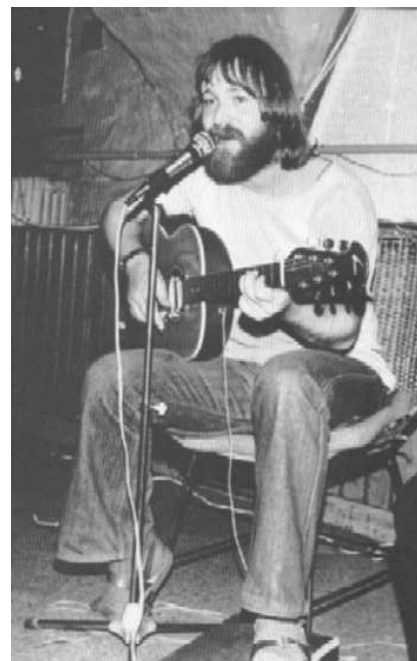
Kdysi na jednom ostravském koncertě doprovázel na akustickou kytaru „mámu“ ostravské bluesové scény Jarku Krainovou. Ale od té chvíle uplynulo hodně vody a máme tu Martina Reka, šéfa Bandabandu, který s elektrickou kytarou, svoji hudbou a hlavně svými texty dokáže narvat do vaší duše krásný pocit. Pro mě hlavně v těch typicky bluesových válech. Kde všude je možné Bandaband vidět a slyšet, najdete na webu Bandaband.cz

Foto: Tomáš Zeno Václavík

stefan diestelmann

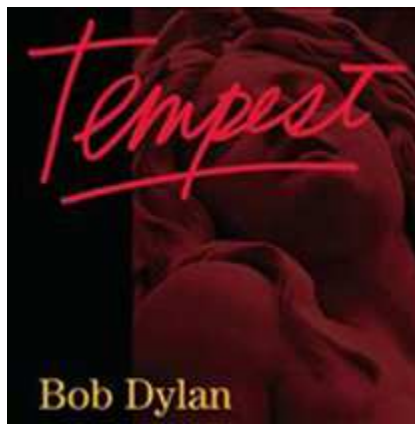
Při brouzdání internetem jsem náhodou narazil na smutnou, i když poněkud starší, zprávu. Mrzí mě, že mi unikla v době její aktuálnosti, a nevím, zda ji vůbec zaznamenaly české hudební časopisy nebo servery. A tak si troufnu vám ji sdělit. Stefan Diestelmann, bývalý východoněmecký bluesman, jenž několikrát koncertoval i v tehdejší Československu, zemřel. V roce 1982 se objevil na hudebním festivalu Bratislavská lyra, kde vystoupil po boku britského bluesmana Alexise Kornera. Pár koncertů potom odehrál na Moravě i v Čechách. V Ostravě-Porubě byl zahraničním hostem (Slováci tehdy byli ještě domácí) festivalu Folkový kolotoč, kde jsem s ním prožil příjemné bluesové chvíle. Vyprávěl o jeho osobním setkání s Memphisem Slimem, kterému na jedné ze svých LP (Amiga 1978) věnoval píseň Blues for Memphis Slim. V Ostravě Stefana doprovázel vynikající pianista Alexander Blume, který hrál nádherně boogie, a tak ode mne dostal přezdívku Alex „Boogie“ Blume. Alexovi i Stefanovi se moc líbila a na pár koncertech ji i použili. Foneticky totiž zněla líbezně: Alex Bugy Blum! V Čechách, ale nejen v Čechách, např. i v NDR (tehdejší Německá demokratická republika) Stefana na několika koncertech doprovázela skupina s českými muzikanty, pár lidí z Etc... V roce 1985 Stefan emigroval do západního Německa, a tím jsem ztratil možnost sledovat jeho bluesovou dráhu. Až nyní náhodou jsem zjistil, že nás navždy opustil 27. května 2007. Ve smutku vzpomínám...

drobnosti

top cd 2012 radia proglas

V lednovém čísle Nočníčku jsem na tomto místě zveřejnil svoje tipy do ankety Radia Proglas Album roku 2012. Přitom jsem slíbil zveřejnit její výsledek. Tak tady je pořadí prvních deseti alb domácí produkce: 1) Zrní – Soundtrack ke konci světa, 2) Květy – Bílé včely, 3) Karel Plíhal – Vzduchoprázdliny, 4) Lada Šimíčková & Ivo Cicvárek – Hotel v tiché ulici (můj favorit), 5) Kieslowski – Na nože, 6) Lenka Dusilová – Baromantika, 7) Beata Bocek – Ja tutaj mieszkam, 8) Poletíme? – Kroskántry, 9) Marien – V půli cesty, 10) Vladimír Merta – Nikdo v zemi nikoho. V kategorii zahraničních alb se na první příčce umístil Bob Dylan s albem Tempest, na druhém místě skončil Leonard Cohen s albem Old Ideas. Třetí místo ve výsledcích není uvedeno. Já osobně svým tipem jsem se strefil dvěma tituly. Hotel v tiché ulici a Dylanův Tempest.

sto pivních kilometrů

Když jsem na první stránce tohoto Nočníčku zmiňoval setkání s klubem městských turistů, tak jsem si vzpomněl na podobné akce mých kamarádů někdy z počátku osmdesátých let minulého století. Jen matně si vzpomínám na místa a jména podobného sportovního klání a výkonu, kterému snad účastníci říkali 100 pivních kilometrů. Tak prosím za odpuštění možným přímým pamětníkům za malé nepřesnosti. Takže vyrazilo se z Ostravy-Poruby od manželů Mirky a Vladimíra M. směrem na Nové Valteřice u Moravského Berouna, kde měl chalupu Mirek P. (nyní prof. Dr. Ing.). Dalšími postavičkami, které se mi vryly do paměti, byli Olda B., Zdenek H., už jmenovaný Vladimír M. a občas i známá postavička ostravského regionu Erik B. Šlapalo se z Ostravy směr Bílovec, Vítkov až do Nových Valteřic. I když se tomu říkalo 100 km, tak trasa byla trochu kratší, jen 85 km. Z vyprávění vím, že srandy byl kopec. Nejsem si

jistý, zda byla povinná návštěva hospod a restaurací podél cesty s povinným vypitím jednoho piva, ale říkalo se, že druhý den z Ostravy vyjízďelo auto a po příkopech sbíralo odpadlíky, opilce i zraněné. Vzpomínám jen na útržky z hospodského vyprávění, i když jsem se zúčastnil této cesty i já, ale jen jednou a dopadlo to pro mě neslavně. Tehdy jsme vyráželi od ostravské hospody U Rady, různě, každý sám dopil pivo a řekl: tak jdu! A šel. Taky jsem vyšel sám ale asi po patnácti kilometrech, to bylo v Klimkovicích, jsem si říkal: „Či jsem debil?“ počkal na autobus zpátky na Ostravu, doma nasedl do svého auta a do Nových Valteřic jsem dojel autmo. Ve Valteřicích na chalupě vládly první den jen ženské, které chystaly bohaté občerstvení. Až druhý den jsme nedočkavě začali vyhlížet první turisty. Pak byla velká sláva pro došlé, a když přijel sběrný vůz, tak i pro nedošlé. V té chvíli mě moc mrzelo, že JÁ jsem to vzdal.

nekřesťanská pravda

Jistý právník po dotazu na vedení Orla (katolická sportovní jednota), jak nakládají s peněžním fondem dostal tuto odpověď: "Nejsme si jisti, zda je váš zájem skutečně veden snahou o **nápravu**, nebo jinými, nekřesťanskými úmysly."

A mě napadá:
Hřích pomluvy –
pravda?

zaslechnuto

25.1.2013, 11:00, Kaufland,
Ostrava-Zábřeh.

Noblesní dáma (dle
oblečení) kolem čtyřicítky
říká svým třem noblesním
dětem (dle oblečení) asi ve
věku 6 – 10 let:

„To je blbý obchod! Nemají
tu žádné ochutnávky!“

kdo přežije?

My všichni jsme účastníci
natáčení televizní reality
show v americkém stylu
„Kdo přežije: Česko.“

drobnosti

cesty k písním

Dnes se budu věnovat v této rubrice písni, kterou mám moc rád, ale kterou sám skoro vůbec nehraju. Ale pořád k ní hledám svoji cestu, neboli způsob podání. Tak snad se mi to jednou podaří. Scházeli jsme se v ostravském Minibaru, Občas se tam mohlo, oproti jiným barům a hospodám, hrát na kytaru. Tam mi Jarda Wykrent představil Jarka Nohavicu. V Minibaru se scházeli i herci, jednak ti, kteří zrovna natáčeli v ostravské televizi, Minibar byl kousek od ČT Ostrava, ale hlavně tam chodívali herci divadla Petra Bezruče – Pavel Skřípal, Petr Bruckner a Kořta Zerdalloglu. A dost často se tam objevoval divadelní režisér Pavel Palouš, pokud zrovna byl touto scénou angažován k režii nějaké inscenace tohoto divadla. Tak jsme se s Pavlem skamarádili i společně popili, takže často poslouchal moje písně hrané při příležitostných oslavách. Písně byly, podle míry alkoholu v krvi, čím dál tím víc bluesovějšího charakteru s aktuálními a v té chvíli na místě vymyšlenými texty, které vesměs sklízely velký aplaus. A mám dojem, že této euforii podlehl Pavel Palouš. Jednoho dne přišel, vyzval mě k nerušenému povídání a oslovil mě s nabídkou napsání hudby (osmi písní) k chystané inscenaci divadla Petra Bezruče Dobrodružství Huckleberryho Finna. Nadšeně jsem souhlasil a za pár dní jsme měli první pracovní schůzku, kde mi nastínil svůj režijní pohled a to, jak si představuje použití písni. Chtěl blues a v textování mi dal volnou ruku. Pochopil jsem to, že písně mají být předěly mezi scénami a mírně mají posunovat dějovou linku. Doma jsem si přečetl scénář, který zatím neměl konečnou verzi, a začal jsem makat. Přečetl jsem knížky o Huckleberry Finnovi i Tomu Sawyerovi, pak poezii Langstona Hughese a další černošskou poezii, abych se nějak pocitově dostal blíže k řece Mississippi. (V inscenaci měla kapela i zpěváci

vyjíždět na scénu na voru.) Po tomto studiu jsem napsal osm písní, z nichž čtyři hraju nebo jsem hrál později i na svých koncertech. Třeba Tulácké blues je na CD Pepa Streichl & Truc blues, Miláčku, s Tebou je mi tak akorát na CD Pavla Dobeše – K svátku a na mém LP a CD Samota, samota. Inscenace dopadla dle mého skvěle, dokonce jsem pro ni sestavil kapelu, takže můžu hrdě tvrdit, že jsem i hercem, protože jsem tam hrál. Ale asi po patnácti reprízách mě to přestalo bavit a hlavně termínově mi to narušovalo koncerty, a tak jsem si za sebe našel alternaci. Ale zpátky k písni. Píseň Čekám, i když se mi moc líbila, měla smůlu v tom, že byla psaná pro ženu, až později jsem si troufl ji párkrát zahrát na koncertech. Ale její chvíle přišla. Irenka Budweiserová se začala vedle Spirituál kvintetu věnovat jazzu, a tak jsem jí pár mých písní a textů nabídl. Pár let bylo ticho až v roce 2003 zařadila tuto píseň, ovšem se svou hudbou na CD Připadám si jako pták.

čekám

Po vodě utekla mi
každá velká láska
jsem řekou smutku
plyne ve mně žal
jsem ostrov ticha,
smích to je jen maska
byla jsem jiná
ale teď zbyl jenom kal

Po řece líné
plavat za mnou zkus
já čekám a zpívám
Blues

Večer co večer ztrácím
červen z tváře
věčně jsem plonk
jak černá Jessie
přesto tě čekám
jak naděje mi káže
po řece volám
Pane můj kde jsi

Po řece líné...

jen tak

nově v čt

Po vzoru pořadu pro děti Planeta YÓ připravuje Česká televize podobný pořad se zaměřením na politické dění v ČR i pro dospělé. Jmenovat se bude **Planeta OO** (Planet WC)

krize, krize, krize

Pořád trvá ekonomická krize, ale prý jsme se už odrazili ode dna. Moc tomu nevěřím, protože z bahna se moc odrazit nedá.

Ale měl bych radu, kde začít!

Svého času fungoval u Českého Těšína nebo Frýdku-Místku motorest **Zbahna**.

Tak tam – u piva.

dodatek

Všechny ideály nepotřebují jen křídla, ale i místa odkud by mohly vzlítnout.

Ernest Hemingway

drobnosti

kouzelná místa z cest

Cestování na koncerty autem přímo miluji. Teda jenom v jarních a letních měsících a v čase babího léta. To vyjízdim často o den dříve a jako pan Hrušínský ve filmu Vesničko má středisková se kochám krajinou. Ale někdy najdu krásná zákoutí přímo v místě koncertu. V poslední době jsem našel hned dvě taková, o nichž si říkám, že se tam chci ještě nejméně jednou vrátit. A třeba si tam užít jen tak víkend nebo dovolenou. Prvním z nich je krásná vesnička (neurazím-li její obyvatele) Vír v údolí Svratky. Svratka, řeka mého mládí. V Nosislavi na jižní Moravě jsem trávil všechny nedospělé prázdniny v domečku na břehu řeky. Ve Víru jsem hrál 2. srpna 2008 a kochal se procházkou podél řeky mezi kopci až nad Vír k Vírské přehradě. Kouzelné místo! Druhým podobně vzpomínkovým místem je Ranch Rovná. Tiché místo s krásným výhledem na Uherské Hradiště

Na lavičce s panoramatickým výhledem bych vydržel sedět hodiny a hodiny. V tomto případě mám štěstí v tom, že se tam určitě podívám nejméně ještě jednou. Hrál jsem tam 23. června 2012 na festivalu Blueshecfest a letos jsem pozván znovu 22. června 2013. Letos ale budu mít k majiteli velké přání, o kterém vím, že mi ho určitě splní, protože možnosti k tomu jsou. Chci se projet v historickém rančerském kočáru.. Na Ranch Rovná jsem vzpomínal právě nedávno při skládání nové písně, jejíž text má s tím mnoho společného: *Když večer usínám na slámě, tak hlavou se mi honí, že na mě čekají s kočárem taženým párem bílých koní.* Tak spát budu v chatce a ráno očekávám přistavený kočár, pane rančere Jaromíre Volku.

Foto: výhled z Ranche Rovná a hlavní budova; pod ním Vír v údolí Svratky.

streichlůj kalendář

Konec světa nastane 31. prosince 2018. Po mayském způsobu jsem si vytvořil svůj elektronický diář, čili KALENDÁŘ. Práce u počítače mi zabrala 6 dnů (celkem asi 24 hodin), pak mě to přestalo bavit. Skončil jsem u data 31.12.2018 a teď s hrůzou čekám až nějaký hacker tento můj diář objeví a s velkým humbukem zveřejní...

statistiky, statistiky

„Pane doktore, a jakou mám naději, že operaci přežiju?“

Doktor: „Hm..., no..., je to těžká a složitá operace.“

Statistiky uvádějí, že neúspěšných je 58 operací ze 100, ale pro vás to vypadá velmi nadějně, protože právě včera jsem absolvoval svoji 58. neúspěšnou.“

řidiči teplouši

Je hodně řidičů, kteří nedodržují vzdálenost mezi vozidly a tlačí se na mě zezadu. Začal jsem jim říkat teplouši!

Agresivně mě napadají zezadu a pořád mi sedí za prdelí.

dědictví

Otec synovi: „Právě jsem přišel od notáře, synu, vydědil jsem tě!“

- „Proč? Vždyť jsem tvůj zdárný syn!“

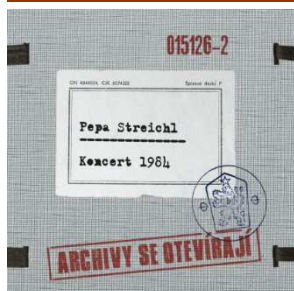
- „Právě proto! Moje dluhy jsou větší než můj majetek.“

- „A co bude s dědictvím?“

- „Přepsal jsem ho na tchýni!“

reklama a obchod

CD Koncert 1984, Pepa Streichl, EMI CZ a.s.

1) Dvacet pět 2) K svátku 3) Jak je ti 4) Zprávy 5) Svět v zrnku prachu 6) Minutu před půlnoci 7) Vojáci lásky 8) Gavirňa Blues 9) Beze jména 10) Polovina 11) Cici Blues 12) Nakreslím si 13) Bouraný dům 14) Džínová nevěsta. - Hraje Pepa Streichl – zpěv, kytara, harp
Záznam koncertu z roku 1984 v Orlové, restaurace Zátíší.

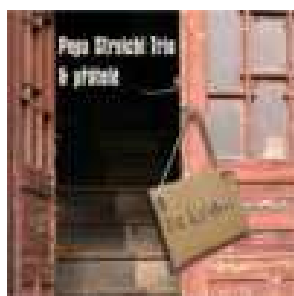
Cena 260,- Kč + poštovné

CD Blues Bazaar, Maestro Richard Kroczek st., Pepa Streichl & Truc Blues

1) Bílé blues 2) Alpaka boogie 3) Blues pro nás dva 4) Blues in G 5) Den kdy jsem tě ztratil 6) Alberta 7) Ostravice 8) Blues bazaar 9) Jülie, to ti chci říct 10) Tlusté blues 11) Chlap „prdelka“ 12) St. James Infirmary 13) Blues pro vrchního **Bonus: Julia videoklip**

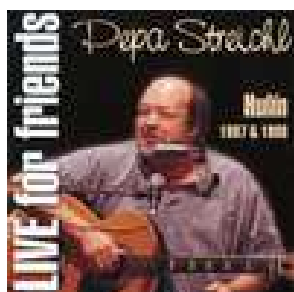
Cena 300,- Kč + poštovné

CD Za dveřmi, Pepa Streichl Trio & přátelé, Stylton 2007

1) Za dveřmi je žena 2) Dřina 3) Blues pro nás dva 4) Padesát dva týdnů 5) Bílé blues 6) Den kdy jsem tě ztratil 7) Ostravice 8) Včera 9) Tlusté blues 10) Oheň 11) Ostrava je černá ženská 12) Bicycle 13) Jülie, to chtěl jsem říct 14) Ještě se mi nechce 15) Na poslední cestu 16) Slova pro tebe 17) Džbánky

Cena 200,- Kč + poštovné

CD Live For Friends, Hulín 1987 & 1988, Blue Wave 2000

1) Moravské pole 2) Vojáci lásky 3) Zatáhni rolety 4) Co tě dnes učili ve škole 5) Chtěl jsem být zpěvákem 6) Až jednou dohraju 7) Hajcman blues 8) Vánoce 9) Koně se střílejí 10) Hrajem si, hrajem 11) Samota, samota 12) Mejdan s mistry 13) Džínová nevěsta 14) Gavirňa blues 15) Nakreslím si

Cena 150,- Kč + poštovné

CD Pepa Streichl & Truc Blues, FT Records 1995

1) Tip Day 2) Mezi sny 3) Řeči 4) Času je málo 5) Cici blues 6) Tulácké blues 7) Love, láska 8) Došla vodka, došla cola 9) Domácí blues / Blues o tchýni 10) Waldemar 11) Zatáhni rolety 12) Rocasso 13) Blues o chlapech, kytkách a tak ...

Cena 150,- Kč + poštovné

CD Samota, samota ..., N.A.R. 1991

Pepa Streichl, ASPM (Spálený, Kalandra, Havlíček) a Richard Kroczek st. - 1) Samota, samota ... 2) Vojáci lásky 3) K svátku 4) Koně se střílejí ... 5) Džínová nevěsta 6) Moravské pole 7) Na nebi vyšla hvězda 8) Kamila 9) Vždycky když se stmívá 10) Jak je ti 11) Cyril 12) Na nebi vyšla hvězda 13) Miláčku, s tebou je mi tak akorát

Cena 150,- Kč + poštovné